

Мале хидро-централe уништавају природу и противне су националном интересу, каже за ДВ Ратко Ристић, декан Шумарског факултета у Београду. Представљен је извештај о биодиверзитету из којег се и у Србији могу извући поуке.

У српским шумама се нелегално гради, вода, ваздух и земља су на појединим местима недопустиво загађени, а зелене површине у урбаним центрима се уништавају, рекао је Ратко Ристић, декан београдског Шумарског факултета, на отварању скупа одржаног на том факултету.

Шумарски факултет Универзитета у Београду, Програм Уједињених нација за развој (УНДП) и Француски институт у Србији организовали су конференцију "Планета на издисају". Ту је представљен извештај о Глобалној процени стања биодиверзитета и екосистемских услуга. Циљ конференције био је да подигне свест грађана о озбиљности проблема са којима се суочава планета, пише ДВ.

Мале електране – велики проблеми

Велики проблем Србије је и изградња мини хидро-електрана, о чему је посебно излагање имао професор Ратко Ристић. Декан Шумарског факултета за ДВ објашњава зашто изградња тих малих хидро-електрана угрожава животну средину.

"Обично се праве у брдско-планинским и шумским подручјима и због тога морате да посечете приступне путеве, уклоните вегетацију, и обавите веома инвазивне земљане радове. Преграђивање речног тока доводи до фрагментације станишта, и у већем делу године водоток нема довољну количину воде за опстанак живог света", каже Ристић.

Парадокс је да Србија планира изградњу 856 таквих мини-електрана, на основу катастра с краја осамдесетих година, који никада није постао званичан државни документ, наставља професор Ристић.

"Али, чак и ако бисмо направили тих 856 мини хидро-електрана, на годишњем нивоу производње енергије би имали свега 2 до 3 одсто. Можемо да кажемо да је то резултат невероватног притиска одређених интересних група, које су успеле да преобликују неке стратешке и законске акте ове земље. До сада је у Србији направљено око сто таквих централа", истиче Ристић.

"Цена такве енергије је два до три пута већа од класичних начина производње и то је добар пословни потез за јако мали и ексклузиван број људи. То никако није национални интерес", наглашава Ратко Ристић за ДВ. "На глобалном нивоу се дошло до закључка да је реч о технолошкој праисторији, која доноси мало енергије а оставља велике еколошке последице", каже Ристић, "и од тога се одустаје".

"Обновљиви извори енергије се могу надоместити на друге начине. Министар енергетике је, рецимо, обзнанио отварање ветро-парка у Ковачици, снаге 104 мегавата, што мења 200 малих хидро електрана. Имамо неискоришћене потенцијале геотермалне енергије, а требало би напоменути да Србија нема ниједан озбиљан соларни парк", закључује професор Ристић.

(Дојче веле)